

Κοκτέιλς με τη Σκάρλετ...

21/Αυγ/2018 00:04

Του Κωνσταντίνου Γκράβα

Ήταν Μάρτιος του 2017 όταν σε μία αποστροφή της ομιλίας του στη Βουλή των Ελλήνων ο υπουργός Οικονομικών κ. Τσακαλώτος απαντώντας στην κριτική του αρχηγού της αντιπολίτευσης περί δέσμευσης της χώρας για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 3,5% του ΑΕΠ επικαλέσθηκε τη Σκάρλετ Γιόχανσον. "Όντως ο κ. Μητσοτάκης λέει ότι θα φέρει τα πλεονάσματα 2%. Κι εγώ θέλω να βγω για κοκτέιλ με τη Σκάρλετ Γιόχανσον. Να με συμπαθάτε. Πολλά πράγματα μπορεί να θέλουμε στη ζωή."

Τις συμβολισμοί. Ενάμιση χρόνο μετά η Ελλάδα βγαίνει ασθμαίνουσα από τα οκταετή προγράμματα διάσωσης αλλά όχι από την ενισχυμένη εποπτεία με το στίγμα της ειδικής μεταμνημονιακής περίπτωσης. Ενώ η τριανταετήριχη Αμερικανίδα περνάει λαμπερά στην πρώτη θέση της λίστας των πιο ακριβοπληρωμένων ηθοποιών στον κόσμο σύμφωνα με την ετήσια κατάταξη του περιοδικού Forbes.

Τειρωνεία. Η ελληνική κυβέρνηση έχει προνομοθετήσει την περαιτέρω φτωχοποίηση των νοικοκυριών. Η χώρα επί οκτώ χρόνια διώχνει τα παιδιά της στο εξωτερικό ενώ φορτώνει το υπέρογκο χρέος στα εγγόνια της και τις επόμενες γενιές. Αφήνει εντός επικράτειας άνεργους νέους, νέα παιδιά που αναζητούν εργασία με αδήλωτους μισθούς χαμηλότερους κι από το επίδομα ανεργίας. Και που δεν μπορούν να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους, να απογαλακτισθούν από το πατρικό τους και να κάνουν οικογένεια. Αφήνει δε εντός των τειχών της και συνταξιούχους, που θυμούνται τα πρώτα χρόνια της κρίσης όταν έδιναν χαρτζιλίκι στα παιδιά μέχρι να βρουν δουλειά. Σήμερα οι περισσότεροι δεν διαθέτουν ούτε χαρτζιλίκι ούτε χρήματα για να αυτοεξυπηρετηθούν μέχρι να μπει στον τραπεζικό τους λογαριασμό η επόμενη κουτσουρεμένη σύνταξη. Νέοι φτωχοί μαζί με φτωχούς νέους.

Τειρωνεία. Η κυβέρνηση έστηνε στην ουρά των ATM τους συνταξιούχους το καλοκαίρι του 2015 από τα ξημερώματα για να πάρουν τα εξήντα ευρώ που έδινε το μηχάνημα λόγω των κεφαλαιακών περιορισμών. Τι εξήντα; Πενήντα, σε ένα κολλαριστό χαρτονόμισμα (από εκείνα που

έστελνε ήδη από το 2012 με αερομεταφορές η Φρανκφούρτη) γιατί τα εικοσάευρα είχαν τελειώσει από νωρίς. Εκείνο το τραγικό καλοκαίρι μετά το πρώτο εξάμηνο της περήφανης διαπραγμάτευσης. Όταν η πρώτη φορά αριστερά για να μην κλωτσήσει την καρδάρια με το γάλα που είχε μαζέψει από την οξεία αγανακτισμένη αντιμνημονιακή ρητορική, απώλεσε το μοναδικό δώρο που έλαβε από τους πιστωτές στις 20 Φεβρουαρίου του 2015• την, έστω αόριστη, δέσμευση για επαναδιαπραγμάτευση των υψηλών πλεονασμάτων που είχαν συμφωνηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Τιπραγωδία. Αντί να αλλάξει τη συγκρουσιακή της στάση σε συνεργατική, η κυβέρνηση της πρώτης φοράς συνέχισε να τραβάει το σκοινί πέρα από το εκ των προτέρων γνωστό χρονικό ορόσημο της 30ης Ιουνίου που εξέπνεε η τετράμηνη συμφωνία-γέφυρα. Κι οι τελευταίες γέφυρες διάσωσης κάηκαν με το φαιδρό δημοψήφισμα του Ιουλίου. Η οικονομία εκτροχιάσθηκε δραματικά. Το κόστος υπολογίζεται με τις πιο συντηρητικές εκτιμήσεις σε ογδόντα δισεκατομμύρια ευρώ. Μαζί χάθηκε και η εμπιστοσύνη όλων έναντι όλων. Ο διχασμός έσπειρε κοινωνική ανισοροπία. Οι πολίτες είχαν ψηφίσει το σύνθημα "λεφτά υπάρχουν" το 2009. Μόλις κατάλαβαν ότι δεν υπήρχαν λεφτά, απελευθερώθηκαν από τα δεσμά της ρουσφετολογικής σχέσης που έχουν με όσους σταυρώνουν στην κάλπη. Δείτε τα ανέλπιστα χαμηλά ποσοστά που έλαβαν τα κόμματα εξουσίας τον Μάιο του 2012 προτού ο φόβος εξόδου από το ευρώ επαναπολώσει το εκλογικό σώμα τον Ιούνιο του ίδιου έτους. Και τον Ιανουάριο του 2015 οι πολίτες αποκαμώντες έβαλαν τα λεφτά τους στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης• Συλλογιζόμενοι "ας γίνει έστω κι ένα από τα δέκα" που έταζε η πύρινη αντιμνημονιακή αριστερά. Δεν έγινε κανένα. Και επιπλέον ήρθε ο λογαριασμός των ογδόντα δισεκατομμυρίων. Η αποχή αυξήθηκε αλλά το αποτέλεσμα επαναλήφθηκε από πλευράς ποσοστών επί των εγκύρων στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015. Και μετά ήρθε η διαπραγμάτευση που οδήγησε σε αυτό που ονομάζω "δημοσιονομική γυάλα". Άλλοι το χαρακτηρίζουν "κλουβί" ή "ζουρλομανδύα". Πρόκειται για τη συμπεφωνημένη δέσμευση της χώρας για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022. Μπετόν αρμέ, χωρίς αστερίσκους.

Τειρωνεία; Στην Πρώτη Φορά (Αριστερά) ο κ. Βαρουφάκης ήταν asset και έγινε βαρίδι για την κυβέρνηση. Στη Δεύτερη, ο διάδοχός του κ. Τσακαλώτος φαντασιώνεται κοκτέιλς με τη Σκάρλετ. Και σήμερα οι Ευρωπαίοι εταίροι μας πανηγυρίζουν την επιτυχή έξοδό τους από τα προγράμματα διάσωσης της χώρας μας. Κι ο βασιλιάς είναι μονίμως γυμνός. "Αυτός είναι κι ο λόγος που πήρα την πένα μου..."

* Ο κ. Κωνσταντίνος Γκράβας είναι οικονομολόγος - αναλυτής διεθνών αγορών, επισκέπτης καθηγητής στη Σχολή Διοικήσεως και Επιτελών (ΣΔΙΕΠ/ΠΑ) της Πολεμικής Αεροπορίας.

www.gravas.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)